

WELKOM IN DE HEL

In de net te krappe parkeergarage probeer ik de kinderwagen voor mijn tweeling uit de auto te wurmen. Een speentje valt op de grond in een plas, waarvan ik hoop dat het geen pis is. Net te donker om het goed te kunnen zien. Na de autorit wil de tweeling helemaal niet zitten, ze rennen ervandoor. Ik gris er een voor de wielen van een auto weg en even later loop ik met twee krijsende peuters de stad in. Ruik ik poep? Nergens een winkel te vinden met een fatsoenlijk openbaar toilet natuurlijk, dus ik duik een café in. ‘Sorry sorry’ zeggend loop ik het damestoilet in waar een hoekje beschikbaar is om mijn peuter neer te leggen. Gedver, het is nat. Terwijl ik worstel met een volle poepluier, trekt de andere peuter aan mijn been. Hij huilt dat hij naar mama wil. ‘Hee, consumptie verplicht’, roept de uitbater naar me als ik naar buiten loop. Snel leg ik uit dat mijn tweeling nu echt niet opnieuw kan stilzitten. Weer een sorry en ik leg twee euro neer. Eindelijk op naar de winkels op zoek naar leuke shirts, maar dan een keer niet blauw en zeker geen auto’s of stripfiguren erop. Het valt niet mee, elke winkel lijkt hetzelfde te verkopen. De tweeling heeft al geen zin meer en is chagrijnig. Natuurlijk geen kinderopvang in de stad, waar ik ze een uurtje kan laten spelen. Daar, eindelijk een leuk shirt. Pfff, duur en er

hangt er maar één. Op zoek naar een verkoopster. Een kauwgom kauwende tiener bijt me toe dat als het niet op het rek hangt het er ook niet is. Ze draait zich om en praat verder met haar al even oude collega. Terwijl ik zonder shirts de winkel uit loop, trekt de tweeling een aantal jurkjes van het rek. ‘Sorry’, roep ik opnieuw, dit keer zonder het echt te menen. Het regent buiten. Een van de tweeling plukt aan een oude sigaret die hij op straat gevonden heeft. Ik denk aan de NRW-campagne van het onterecht vergeten Schoon Heel Veilig. Om de tweeling bezig te houden koop ik voor zeven euro een vooral naar meel smakende portie poffertjes. Het is duidelijk eind van de dag: de verkopers hebben geen zin meer. Terug in de parkeergarage doet de pinpas het niet en er staat een lange rij. In de auto vallen de jongens in slaap, thuis snel de televisie aan. Ik open mijn laptop en bestel snel twee shirts op de site van de Bijenkorf. Morgen al bezorgd! Op de nieuwssite zie ik dat Amazon ook naar Nederland komt. Lang leve internet! Ik neem mij voor om pas weer in de stad te gaan winkelen als er kinderopvang is, goede toiletten en een binnenstadsmanager die zorgt voor een mooie mix in het winkelaanbod.

BORIS VAN DER GIJF,

Syntus Achmea Real Estate & Finance